

Γεώργιος Σισίνης (1769 - 1831)

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα / Σαν σήμερα για να μην ξεχνιόμαστε... (ιστορικά γεγονότα & Παγκόσμιες ημέρες)

Ο Γεώργιος Σισίνης ήταν πρόκριτος της Γαστούνης, από τους πρωτεργάτες της Επανάστασης στην Πελοπόννησο. Βοήθησε και οικονομικά τον Αγώνα, ενώ παρέμεινε ο αδιαμφισβήτητος στρατιωτικός και πολιτικός ηγέτης στην περιοχή της Ήλιδας καθ' όλη τη διάρκεια της Επανάστασης.

Γεώργιος Σισίνης (1769 - 1831)

Ο Γεώργιος Σισίνης γεννήθηκε στη Γαστούνη το 1769 και ήταν γιος του γιατρού και εμπόρου Χρύσανθου Σισίνη (1728-1774), γενάρχη της οικογένειας των Σισίνηδων. Ο πατέρας του σπούδασε ιατρική στην Ιταλία, όπου νυμφεύτηκε με τη γαλλικής καταγωγής Βικτωρία.

Μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία από τον Παναγιώτη Αρβάλη στις 21 Οκτωβρίου 1819 και με την έναρξη του Αγώνα ύψωσε την επαναστατική σημαία στην περιοχή της Ήλιδας στις 26 Μαρτίου 1821.

Όταν οι Τούρκοι, στις αρχές Μαρτίου του 1821, κάλεσαν τους προύχοντες και τους αρχιερείς του Μοριά στην Τριπολιτσά, ο Σισίνης έσπευσε να συμμορφωθεί. Στο δρόμο όμως έλαβε επιστολή από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό, που του επισήμαινε ότι ο αληθινός σκοπός των Τούρκων ήταν να τους κρατήσουν ομήρους για να φοβηθούν και να μην επαναστατήσουν οι ραγιάδες.

Ο Σισίνης επέστρεψε στη Γαστούνη και αφού στρατολόγησε τριακόσιους άνδρες,

πολιορκήσε ανεπιτυχώς, μαζί με τον Χαράλαμπο Βιλαέτη, τους Τουρκαλβανούς που είχαν κλειστεί στο κάστρο του Χλεμουτσίου (27 Μαρτίου 1821). Έλαβε επίσης μέρος στη μακροχρόνια πολιορκία της Πάτρας και κινδύνευσε να συλληφθεί στη Μάχη του Γηροκομείου (2 Μαρτίου 1822).

Κατά τη διάρκεια της δεύτερης εμφύλιας σύρραξης (Ιούλιος 1824 - Ιανουάριος 1825) τάχθηκε με το μέρος του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, γεγονός που προκάλεσε τη δίωξή του από την κυβερνητική παράταξη και τη φυλάκισή του στην Ύδρα μαζί με τον γιο του Χρύσανθο.

Από τον Απρίλιο του 1826 έως τον Μάρτιο του 1827 διετέλεσε μέλος της ενδεκαμελούς «Διοικητικής Επιτροπής της Ελλάδος», του κυβερνητικού σχήματος που προέκυψε αμέσως μετά την πτώση του Μεσολογγίου με πρόεδρο τον Ανδρέα Ζαΐμη. Ήταν πληρεξούσιος Ήλιδας στην Γ' Εθνοσυνέλευση Επιδαύρου/Ερμιόνης/Τροιζήνας (1826-1827) και στη Δ' Εθνοσυνέλευση του Άργους (1829). Και στις δυο εξελέγη πρόεδρος.

Τον Ιούλιο του 1829 διορίστηκε γερουσιαστής από τον Ιωάννη Καποδίστρια και στις 12 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους ανέλαβε την προεδρία της Γερουσίας. Στις 15 Ιουνίου 1830, έχοντας από την άνοιξη προσχωρήσει στην αντιπολίτευση, απομακρύνθηκε από τη θέση αυτή και αντικαταστάθηκε από τον Δημήτριο Τσαμαδό.

Η επαναστατική σημαία του Σισίνης σώζεται στο Μουσείο της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας της Ελλάδος (Μέγαρο Παλαιάς Βουλής).

Ανυπότακτη φύση και θυελλώδης χαρακτήρας, ο Σισίνης πολεμούσε με ιδιαίτερη βιαιότητα, ενώ αγαπούσε τις διασκεδάσεις και την επίδειξη του πλούτου που είχε συγκεντρώσει. Κατά τον άγγλο στρατιωτικό και φιλέλληνα Λέστερ Στάνχοπ, ζούσε με τη χλιδή και την πολυτέλεια που θα άρμοζε σε υψηλόβαθμο οθωμανό αξιωματούχο.

Ήταν νυμφευμένος με την Υακίνθη Σταθακοπούλου, με την οποία απέκτησε δύο γιους, τον Χρύσανθο (1799-1845) και τον Μιχαλάκη (1801-1859), οι οποίοι συμμετείχαν στην Επανάσταση. Μετά την Επανάσταση, ο μεν πρώτος εντάχθηκε στη Βασιλική Φάλαγγα με τον βαθμό του συνταγματάρχη και συμμετείχε στην Εθνοσυνέλευση του 1843, ο δε δεύτερος υπηρέτησε ως αξιωματικός στη νεοσύστατη Χωροφυλακή.

Ο Γεώργιος Σισίνης πέθανε στις 27 Σεπτεμβρίου 1831, λίγες ώρες μετά τη δολοφονία του Ιωάννη Καποδίστρια. Όταν πληροφορήθηκε τον θάνατο του Κυβερνήτη, εκφράζοντας τη θλίψη και την αγανάκτησή του, είπε: «Κακόν και ολέθριον. Ας ίδωμεν πού και πώς θα καταντήσωμεν».

Πηγή: sansimera.gr